

Jacek Kaczmarski

Niech...

Krwią niech szafuje - kto krew ma na zbyciu,	c g
Krzyk niech podnosi - kto zapomniał mowy.	c g
Zniszczeń niech żąda - kto w sobie ma nicość,	d a
Niech głową w mur bije - komu nie żal głowy.	d a
Forsą niech szasta - kto się w forsie tarza,	e h
Obietnicami - kto słowo ma za nic.	e h
Klątwy niech ciska - kto nie czci ołtarza,	C C ⁰ e
Niech bluźni, kto żadnych nie uznaje granic.	H H ⁷ e

A ty siej. A nuż coś wyrośnie.	a a E E
A ty - to, co wyrośnie - zbieraj.	a a E E
A ty czcij - co żyje radośnie,	C C G G
A ty szanuj to, co umiera.	F d E E

Niech wstydu się lęka - kto próżnią nadęty,	c g
Niech strachu się wstydzi - kto mężny głupotą,	c g
Niech pytań nie stawia - kto czuje się świętym,	d a
Wyroki niech miota - kto schlebia miernotom.	d a
Łzami niech kłamie - kto się współczuć wstydzi,	e h
Śmiechem niech szydzi - kto nie zaznał skruchy,	e h
W orszak niech wierzy - kto nie wie, gdzie idzie,	C C ⁰ e
Orkiestr niech słucha - kto na głos jest głuchy.	H H ⁷ e

A ty siej. A nuż coś wyrośnie.	a a E E
A ty - to, co wyrośnie - zbieraj.	a a E E
A ty czcij - co żyje radośnie,	C C G G
A ty szanuj to, co umiera.	F d E E

Niech nienawidzi - kto nie umie sławić,	c g
Niech łże - kto w pychy uwierzył bezkarność,	c g
Świat niech opluwa - kogo gorycz dławi,	d a
Życie niech trwoni - kto je ma za marność.	d a
Niech się nie zdziwi - kto wciąż zbawców słucha,	e h
Że będzie rabem kolejnych cesarów,	e h
Którzy okręcają kikut jego ducha	C C ⁰ e
W po stokroć sprane bandażę sztandarów.	H H ⁷ e

A ty siej. A nuż coś wyrośnie.	a a E E
A ty - to, co wyrośnie - zbieraj.	a a E E
A ty czcij - co żyje radośnie,	C C G G
A ty szanuj to, co umiera.	F d E E

I pamiętaj - że dana ci pamięć:	a E
Nie kłam sobie - a nikt ci nie skłamie.	F d E a